

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fejér Megyei Bíróság Szabóné dr. Smid Mária ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Koronázó tér 1. III/11.) által képviselt **Hárskúti Megújuló Energia Központ Kft.** (8442 Hárskút, Kossuth u. 25.) felperesnek, – dr. Lakatos László jogtanácsos által képviselt **Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Főigazgató** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen – az alperes pernyertessége érdekében dr. Guba László (8442 Hárskút, Kossuth u. 4.) által képviselt **Magas-Bakony Környezetvédelmi Egyesület** (8425 Lókút, Papod u. 38.) beavatkozó - szélerőmű építése ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000,- (Hatvanezer) Ft, alperesi beavatkozónak 20.000,- (Húszezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Székesfehérváron, 2008. április 11. napján kelt MKEH-TMBF-SZF-2373/24/2007. számú határozatával a felperesnek, mint építetőknek engedélyezte a Hárskút külterület 013/12. helyrajzi számú ingatlanon 1 db ENERCON E-33 típusú 330 kw néveleges teljesítményű, 49 méter oszlopmagasságú,

33,4 méter lapátkerék átmérőjű szélerőmű építését a felperes által benyújtott tervdokumentáció szerinti kivitelben.

Az alperesi beavatkozó fellebbezésének az alperest helyt adott és a Budapesten, 2008. szeptember 22. napján kelt JF-335/16/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a szélerőmű építését nem engedélyezte.

Az alperes a keresettel támadott határozatában megállapította, hogy az elsőfokú eljárásba bevont szakhatóságok hozzájárultak az engedély kiadásához és mivel a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 44. § /2/ bekezdése alapján az érdemi döntésre jogosult hatóság a szakhatóság állásfoglalásához kötve van, az elsőfokú hatóság jogszerűen adta ki az építési engedélyt.

Hivatkozott a Ket. 45. § /2/ bekezdésében foglaltakra, mely szerint a szakhatósági állásfoglalás ellen külön fellebbezésnek nincs helye, ezért a szakhatósági állásfoglalással kapcsolatos jogorvoslati jog az érdemi határozat ellen irányuló fellebbezésben gyakorolható.

Hivatkozott a Ket. 95. § /2/ bekezdésében foglaltakra és ennek megfelelően a fellebbezésben kifogásolt elsőfokú szakhatósági állásfoglalások tekintetében másodfokú szakhatósági állásfoglalásokat kért az elsőfokú eljárásban közreműködő szakhatóságok felettes szerveitől.

Az alperes döntését az Országos Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (továbbiakban: Főfelügyelőség) Budapesten, 2008. augusztus 13. napján kelt 14/3746-7/2008. ügyszámú másodfokú szakhatósági állásfoglalására alapította.

A Főfelügyelőség a másodfokú szakhatósági állásfoglalásában az elsőfokú hatóság által adott szakhatósági állásfoglalást megváltoztatta és a szélerőmű létesítésére benyújtott építési engedély iránti kérelemhez a szakhatósági hozzájárulását nem adta meg. Az alperes határozatában a szakhatósági állásfoglalásokat szó szerint idézi.

Az alperes a felperes építési engedély iránti kérelmét az alábbi indokok alapján utasította el:

- Táj- és természetvédelmi szempontból megállapította, hogy a Hárskút külterület 013/12 helyrajzi számú ingatlan szántó művelésű águ termőföld terület. Megállapította, hogy ezen ingatlan országos jelentőségű kiemelt természetvédelmi oltalom, vagy európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területre vonatkozó oltalom alatt nem áll, viszont közvetlenül határos a Hárskút 016 helyrajzi számú területtel, Papod és Miklád nevű, kiemelt jelentőségű természet megőrzési területtel. Ezt követően hivatkozik

az engedélyezési tervdokumentáció 12. számú mellékletében foglaltakra, és a Helyi Építési Szabályzat (HÉSZ-re). A Főfelügyelőség a szakhatósági állásfoglalásában megjegyzi, hogy a tervezett létesítmény szabályozási tervben rögzített övezeti besorolása a tervezett építmény elhelyezését nem teszi lehetővé.

- Hivatkozik a felperes által becsatolt engedélyezési tervdokumentációhoz csatolt részletes helyszíni madártani vizsgálati anyagra, továbbá denevérek vizsgálatára vonatkozó, részletesen kidolgozott fejezetre. Az engedélyezési tervdokumentáció alapján megállapítja, hogy a madártani vizsgálat szerint a tervezési területen több, fokozottan védett és védett madárfaj egyede is megfigyelhető volt.

Hivatkozott a Természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (továbbiakban: Tvt.) 6. § /2/ bekezdésében foglaltakra, mely alapján a tájhasznosítás és a természeti értékek felhasználása során meg kell őrizni a tájak természetes és természet közeli állapotát, továbbá gondoskodni kell a tájak esztétikai adottságait és a jellegét meghatározó természeti értékek, természeti rendszerek és az egyedi tájértékek fennmaradásáról. Idézi a Tvt. 7. § /2/ bekezdés a./, c./, h./ pontjában foglaltakat, a h./ pont szerint biztosítani kell a jellegzetes tájképi elemek fennmaradását.

Megállapítja, hogy a terület madárvédelmi szempontból – a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek előfordulási arányára figyelemmel – érzékeny terület. Kiemelkedő jelentőségű, hogy a fokozottan védett, különösen értékes fajok, úgy, mint barnakánya, réti sas, kígyász ölyv, kerecse sólyom, vándor sólyom, gyöngybagoly jellemző repülési magassága egybeesik a tervezett létesítmény rotormagasságával. A közvetlen ütközéses veszélyeztetésen kívül a szélérőmű az élőhely területi kiterjedésére, azt módosítva, negatív befolyással hat. Megállapítja, hogy a tervezett létesítmény nem felel meg a természeti értékek megőrzése szempontjának. A tárgyi létesítési helyszín a funkcionális tájba illesztés feltételeinek nem felel meg, mert az az ökológiai hálózat, ezen belül is elsősorban a védett természeti terület védőzónája, ahol a védett és fokozottan védett fajokat közvetlenül és közvetve is veszélyezteti. Összegezve megállapította, hogy a tervezett létesítmény funkcionális és esztétikai tájba illesztése nem megoldott, az a természeti értékeket veszélyezteti és a jellegzetes tájképi elemek fennmaradását – a tájkép megváltoztatásával – sem teszi lehetővé.

A felperes az alperes JF-335/16/2008. számú határozatával szemben keresetlevelet terjesztett elő.

Kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság az alperes határozatát helyezze hatályon kívül és a másodfokú hatóságot a szakhatóságok ismételt megkeresésével új eljárás

lefolytatására kötelezze, mivel megsértette a Ket. 19. § /4/ bekezdését, a 44. § /5/ bekezdését, az 50. § /1/ bekezdését, valamint a 105. § /1/ bekezdését.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perköltség megfizetésére.

I.) A kereseti kérelmének első részében részletesen ismerteti a Ket. 105. § /1/ bekezdésében foglaltakat. A Ket. értelmében döntésnek a fellebbezés elbírálására jogosult szerv általi megváltoztatására tulajdonképpen azért kerülhet sor, mivel annak bizonyos részei módosításra, esetleg kiegészítésre szorulnak, azonban nem szükséges az egész döntés megsemmisítése. Amikor maga az elsőfokú döntés oly mértékben megalapozatlan, vagy jogszabálysértő, hogy annak megváltoztatása nem lehetséges, akkor kerül sor a döntés megsemmisítésére.

A Ket. rendelkezése a megsemmisítés körében két döntési lehetőséget enged meg a másodfokon eljáró szerv részére. Az egyik, hogy megsemmisít és a közigazgatási eljárás ezzel lezárul, vagy a megsemmisítés mellett az első fokon eljáró hatóságot új eljárásra utasítja. Jelen esetben a másodfokú hatóság azonban a döntésében az elsőfokú hatóság határozatát nem megváltoztatta, hanem megsemmisítette és ahelyett, hogy az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította volna, a beruházás megvalósítását nem engedélyezte. Álláspontja szerint az alperes megsértette a Ket. 105. § /1/ bekezdését, mivel ugyan a döntés megváltoztatását mondta ki, de a valóságban megsemmisítette azt.

II.) A Felügyelőség a szakhatósági állásfoglalása első részében (határozat 5. oldal – bíróság álláspontja szerint 3. oldal – a hatáskörelvonás tilalmát figyelmen kívül hagyva, jogalap nélkül, építésügyi szakhatósági jogkörben állapítja meg a Hárskút Község Önkormányzat Képviselő Testületének a Helyi Építési Szabályzatról és Szabályozási Terv jóváhagyásáról szóló 12/2005. (V.31.) számú rendeletének (HÉSZ) 9. § /3/ bekezdésére hivatkozással, hogy a tervezett létesítmény övezeti besorolása miatt elhelyezése nem lehetséges. A hivatkozott rendelkezés egyébként a településközpont egyes területekre vonatkozik, és még csak közvetett módon sem érinti a szélérőműnek a tervek szerinti területen történő elhelyezését. Sőt, az arra feljogosított építésügyi szakhatóság, valamint a másodfokú szakhatóságként eljáró Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal 23/1690-2/2008. számú állásfoglalásában helyesen állapítja meg, hogy a HÉSZ 13. § /5/ bekezdés 5.1.) pontja alapján a kikötések mellett a környezeti engedélyben foglaltak szerint helyezhető el szélérőmű.

A felperes keresetében sérelmezi, hogy a Főfelügyelőség a másodfokú építési hatóság hatáskörének elvonásával megsértette a Ket. 19. § /4/ bekezdését, mely kimondja, hogy a hatóságtól a hatáskörébe tartozó ügy nem vonható el.

III.) Keresetében előadja, hogy a tervezett szélérőmű teljesítményéből és elhelyezkedéséből adódóan nem tartozik a 314/2005. (XII.25.) Kormányrendelet hatálya alá, ezért a környezetvédelmi engedély megszerzése fogalmilag kizárt, így a 23/1690-

2/2008. számú szakhatósági állásfoglalásban rögzített azon kikötés, miszerint „a területen csak a környezeti engedélyben is rögzített feltételek figyelembevételével helyezhető el szélerőmű” akként értelmezhető, hogy amennyiben csak építési engedély kell a szélerőmű megvalósításához, úgy az eljárásban résztvevő környezetvédelmi természetvédelmi és vízügyi hatóság abban az eljárásban „rögzíti” az elhelyezéshez szükséges feltételeket.

Megjegyzi, hogy a másodfokú hatóságnak észlelnie kellett volna, hogy a Főfelügyelőség és a Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal szakhatósági állásfoglalásai egymásnak ellentmondanak, amely miatt a Ket. 44. § /5/ bekezdésére figyelemmel a másodfokú hatóságnak 8 napon belül egyeztetnie kellett volna a szakhatóságokkal, melyet elmulasztott.

Mindezeket túlmenően a Ket. 44. § /2/ bekezdése értelmében vizsgálnia kellett volna azt is, hogy a Főfelügyelőség hatáskörében nyilatkozott-e. Álláspontja szerint ezért az alperes megsértette a Ket. 44.§ /5/ bekezdésében foglalt egyeztetési kötelezettségét.

IV.) Kereseti kérelmében ismerteti, hogy a Főfelügyelőség az elsőfokú szakhatóságtól eltérően arra az álláspontra jutott, hogy a tervezett létesítmény funkcionális és esztétikai tájba illesztése nem megoldott, az a természeti értékeket veszélyezteti és a jellegzetes tájképi elemek fennmaradását – a tájkép megváltoztatásával – sem teszi lehetővé.

Álláspontja szerint a Főfelügyelőség döntése indokolása annyiban merül ki a madárvédelmi szempontokat érintően, hogy egyes védett és fokozottan védett előfordulási arányaira figyelemmel, mivel azok jellemző repülési magassága egybeesik a tervezett létesítmény toronymagasságával, ezért a közvetlen ütközéses veszélyeztetésen túl a szélerőmű az élőhely területi kiterjedését is negatívan befolyásolja.

Hivatkozott az építési engedélyezési tervdokumentációnak a madártani és denevér vizsgálatok körében több éves felmérés eredményeinek leírására, mintegy 14 oldalon keresztül, ezt követően 1-6. pontig terjedően idézi azt.

Hivatkozik, hogy a pontokba szedve szűkített megállapításokkal szemben a Főfelügyelőség szakhatósági állásfoglalásában egyetlen megállapítást sem cáfolt meg és így nem is indokolta, hogy mi lehet a szakértői vizsgálatokkal szemben a döntése alapja, vagyis nem derül ki, hogy milyen, a dokumentációban foglaltaktól eltérő feltevéseken alapul a megállapított tényállás. Mindezek miatt a Pp. 336/A. § /2/ bekezdése szerint, az alperes közigazgatási hatóságot terheli a határozata alapjául szolgáló tényállás bizonyítása.

Kifogásolja, hogy a Főfelügyelőség szerint az esztétikai tájba illesztés szempontjából ugyancsak nem megfelelő a létesítési hely megválasztása, mert az tájvédelmi területre esik úgy, hogy a tájrészlet esztétikai minősítése szerint a Hárskúti-medence az értékes tájrészletek közé tartozik.

Hivatkozik az építési engedélyezési tervdokumentációra, mely 8 oldalon keresztül tárgyalja a tájképi- tájlesztítikai hatásokat, melyek kiegészítésére az elsőfokú környezetvédelmi hatóság felhívására további kiegészítő dokumentáció készült további 12 oldal terjedelemben. A dokumentációk az alábbiak szerint, így olyan mélységű tájvizsgálatot, tájértékelést tartalmaznak, melyek a 314/2005. (XII.25.) Kormányrendelet hatálya alá eső, jóval nagyobb léptékű beruházások esetén szükségesek.

A táj esztétikai minősítése az elérhető MSZ 20372-2004 szabvány szerint készült és a szabvány szabályainak megfelelően elvégzett – a szélerőmű közvetlen hatásterületét érintő – vizsgálat alapján jut arra a megállapításra, hogy az érintett tájegység tájképi minősítése a tájalkotó elemek és elem-együttesek alapján gyenge-közepes. A látvány értékelését befolyásoló távolsági zónák esetében az úgynevezett közvetlen előtérben, ahol legerőteljesebb lenne a látványhatás, nincs jellegzetes nézőpont.

A szabvány 6. pontja, mely a táj alkotóelemeinek változatossága szerinti osztályozás alapján a kistáj, illetve Hárskúti-medence II. osztályba, (értékes tájrészletek) míg a szélerőmű közvetlen hatásterülete a III. osztályba (közömbös) sorolható be.

A szélerőmű a területhasználatot gyakorlatilag nem érinti, a létesítmény látványbeli érzékelhetősége a domborzati adottságok és a mozaikos erdőterületek miatt még a viszonylag kis kiterjedésű, kistáji egységen (Hárskúti-medence) belül is csak részleges, az országos közutak, közeli belterületek nagyobb részéről pedig már is lesz látható.

Ezekkel a megállapításokkal szemben a Főfelügyelőség szakhatósági állásfoglalásában egyetlen megállapítást sem cáfolt meg és nem is indokolta, hogy mi lehet a szakértői vizsgálatokkal szemben a döntése alapja, vagyis nem derül ki, hogy milyen, a dokumentációban foglaltaktól eltérő feltevésen alapul a megállapított tényállás. Mindezek alapján a Pp. 336/A. § /2/ bekezdése szerint az alperes közigazgatási hatóságot terheli a határozata alapjául szolgáló tényállás bizonyítása.

Álláspontja szerint a Főfelügyelőség a szakhatósági eljárása során nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének, amivel megsértette a Ket. 50. § /1/ bekezdését.

Az alperes kérte a felperes kereseti kérelmének elutasítását és a felperes perköltésben való marasztalását.

Érdemi ellenkérelmében idézi a Ket. 105. § /1/, /2/, /3/ bekezdésében foglaltakat, hivatkozik arra, hogy az elsőfokú hatóság eljárása jogszerű volt, a hatóság új eljárásra utasításának nem volt indoka.

Hivatkozott arra, hogy a másodfokon eljáró Főfelügyelőség a szakhatósági állásfoglalásában az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást megváltoztatta. Tekintettel arra, hogy az érdemi döntésre jogosult másodfokú hatóság kötve van az ügyben eljáró szakhatóságok állásfoglalásához, a határozatot megváltoztatta.

Hivatkozott arra, hogy a Ket. 44. § /2/ bekezdése szerint kötve volt a szakhatóság állásfoglalásához. Hivatkozott arra, hogy a Főfelügyelőség szakhatósági állásfoglalásának

megtagadását nem a HÉSZ-szel kapcsolatos megállapításaira alapozta. A HÉSZ-szel kapcsolatban a Főfelügyelőség csupán megjegyzést tett.

Kihangsúlyozta, hogy a Főfelügyelőség szakhatósági állásfoglalásának megváltoztatását a szakhatósági állásfoglalásuk alapján az indokolta, hogy a tervezett létesítmény funkcionális és esztétikai tájba illesztése nem megoldott, az a természeti értékeket veszélyezteti, és a jellegzetes tájképi elemek fennmaradását – a tájkép megváltoztatásával – sem teszi lehetővé. Továbbá a szakhatóság állítása szerint madárvédelmi szempontból a tervezett létesítmény nem felel meg természeti értékek megőrzése szempontjának.

Az alperesi beavatkozó kérte a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását.

Kérelme indoklásaként előadta, hogy az alperes határozatában foglaltakat, így különösen a Főfelügyelőség, mint másodfokú szakhatósági állásfoglalásának a határozat szempontjából érdemi részét a táj- és természetvédelmi szempontok vonatkozásában megalapozatlannak tartja.

Alperesi beavatkozó teljes mértékben osztotta az alperes és az alperes határozatának alapjául szolgáló Főfelügyelőség szakhatósági állásfoglalásában megállapítottakat, különös tekintettel arra, hogy a szélerőmű tájba illesztése a szakhatósági állásfoglalásban foglaltakkal azonosan nem megoldott, valamint a szélerőmű működése zavarja a védett madárfajokat, melyek jellemző repülési magassága egybeesik a tervezett létesítmény rotor magasságával, és a közvetlen ütközéses veszélyeztetésen kívül a szélerőmű az élőhely területi kiterjedésére, azt módosítva, negatív befolyással hat.

.....

A felperes keresete nem alapos.

A bíróság az alperes határozatának felülvizsgálata során a Polgári perrendtartásról szóló, többször módosított 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 324. § /1/ bekezdése szerint lefolytatott eljárásban a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között azt vizsgálhatja, hogy a határozat megfelel –e a támadott rendelkezéseinek, az anyagi és eljárási szabályoknak.

A bíróságnak a perben abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes határozata a meghozatalakor hatályos anyagi és eljárási jogszabályoknak megfelelő volt-e, a rendelkezésére álló és az általa kötelezően figyelembeveendő szakhatósági állásfoglalások

*
ja
elf
lea

között volt- e ellentmondás, ezen ellentmondás feloldására az alperes köteles volt-e. A bíróságnak állást kellett foglalnia abban, hogy a szélerőmű építése kapcsán a Főfelügyelőség, mint szakhatóság megalapozott állásfoglalást adott-e, s kellett- e szakértői bizonyítást lefolytatni.

Az alperes a Főfelügyelőséget, mint szakhatóságot perbe hívta, aki azt nem fogadta el. A bíróság az alperes bizonyítási indítványára a Főfelügyelőséget tanúként meghallgatta.

I.) A Ket. 105. § /1/ bekezdése szerint a vizsgálat eredményétől függően a másodfokon eljáró szerv az elsőfokú döntést helybenhagyja, megváltoztatja, vagy megsemmisíti. Amennyiben az elsőfokú határozat megsemmisítésre kerül, a felperesnek továbbra is van egy építési engedély iránti kérelme, mely elbírálatlan marad. Így az elsőfokú határozat a felperes álláspontjával ellentétben nem megsemmisítésre került, hanem megváltoztatásra akként, hogy a felperesi építési kérelem elutasításra került.

II. és III.) A Ket. 44. § /1/ bekezdése szerint jogszabály elrendelheti, hogy a határozat meghozatala előtt a közigazgatási szervnek szakhatóság állásfoglalását kell beszereznie, ezt az alperes eljárása során megtette.

A Ket. 44. § /5/ bekezdése szerint, ha a hatóság és a szakhatóság, vagy két, vagy több szakhatóság egymással – egészben, vagy részben – ellentétes egyedi előírást állapít meg, vagy feltételt támaszt, a megkereső hatóságnak és az érintett szakhatóságoknak álláspontjukat – ha jogszabály másként nem rendelkezik – 8 napon belül egyeztetniük kell.

A bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes eljárása során bevont szakhatóságok egymásnak még részben sem adtak egymásnak ellentétes állásfoglalást, hiszen a tájba illesztés szempontjait és a szélerőmű madárvilágra gyakorolt hatását más szakhatóság nem vizsgálta.

Megjegyezni kívánja a bíróság, hogy a Főfelügyelőség nem állást foglalt, csak megjegyezte, hogy a tervezett létesítmény szabályozási tervben rögzített övezeti besorolása a tervezett építmény elhelyezését nem teszi lehetővé, csak megemlítette a HÉSZ. 9. § /3/ bekezdésében foglaltakat, azonban a szakhatósági állásfoglalását nem erre alapította, ennek megfelelően a felperes által hivatkozott Főfelügyelőségi és a Közép-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal állásfoglalása között ellentmondás nincs, így az alperesnek a Ket. 44. § /5/ bekezdésében foglalt kötelezettsége nem volt és a Főfelügyelőség nem vonta el más hatóság hatáskörét (Ket. 19. § /4/ bekezdés).

IV.) A bíróság tényként állapította meg, hogy a Főfelügyelőség a szakhatósági állásfoglalását a rendelkezésére bocsátott – felperes által elkészített és az építési engedélyezési eljárásban becsatolt – tervdokumentáció alapján készítette el. A szakhatóság ezen tervdokumentációból dolgozott, felhasználva az abban madártani vizsgálatra vonatkozókat.

A Gödöllőn, 2007. évben készült ENERCON E-33/330 kw-os szélerőmű építési engedélyezési tervdokumentációjának 7. pontja tartalmazza a madárvilágot érintő hatásokat, az ökológiai hatásokat. A helyszíni madártani vizsgálatok eredményeként sorolja fel a tervdokumentáció a fokozottan védett madárfajokat, melyeket röviden ismertet. A madártani vizsgálat során a nagytestű és fokozottan védett madárfajok veszélyeztetettsége is vizsgálatra került, figyelembe véve a szélerőmű 33 méter átmérőjű rotorját, és ehhez viszonyította az egyes fajok jellemző repülési magasságát. A tervdokumentáció 63. oldalán rögzítésre került, hogy a madarak légtérhasználatáról a kutatás során kigyűjtött és összefoglalt adatok jó támpontot nyújtanak ahhoz, hogy egyfajta kockázati tényezőként kell azokat mérlegelni.

A tervdokumentáció tartalmazza, hogy figyelembe kell venni a rotor működése, látványa, zajhatása egyfajta eltérítő hatásként fog jelentkezni, de egyes időjárási körülmények között - pl. köd, eső, szél esetén – nem lehet kizárni kisszámú ütközéses pusztulást. Ezen tervdokumentációból egyértelműen megállapítható, hogy a szélerőmű megvalósulása a madárvilágra hatást gyakorol. A Felügyelőség szerint a felperes által elkészített tervdokumentáció nagyon alapos, részletes és jó tanulmány a madárvilág feltárásáról, mind a repülési magasságot, mind a fészkelési távolságot, minden egyéb madarakkal kapcsolatos mozgást figyelembe vett. Ezen tanulmány alapján állapította meg egyértelműen a Főfelügyelőség, hogy madárvédelmi szempontból a szélerőművet ezen a területen megépíteni nem lehet.

A tervdokumentációból egyébként az is megállapítható, hogy a 7. pontban az ezen fejezetet készítő is úgy nyilatkozott, hogy a rotor zavarhatja a madarak repülését, ugyanakkor, amikor a tervdokumentáció összefoglalja a fejezeteket, úgy nyilatkozik, hogy a szélerőmű nem fogja zavarni a madarak repülését és az étkezésük sem ezen a területen történik. A tervdokumentáció ezen részében ellentmondás van.

A bíróság álláspontja szerint – osztva az alperes és a Főfelügyelőség álláspontját – a felperes által készített tervdokumentáció madárvilág fejezete részletes, az további vizsgálatot és feltárást nem igényel.

Ennek megfelelően a bíróság nem adott helyt a felperes bizonyítási indítványának, hogy a bíróság szakértőt rendeljen ki arra vonatkozóan, hogy a szélerőmű megépítése a madárvilágra zavarólag hat-e, vagy sem.

A bíróság osztja a szakhatóság állásfoglalását arra vonatkozóan, hogy amennyiben egy részletes madárvilágra vonatkozó, felperes által felkért szakértő, a szélerőmű megvalósításának helyén élő madárvilágot megfigyelte, a megfigyelésekből következtetést vont le, adatokat gyűjtött, madárfajonként megállapította a repülési magasságot és azt, hogy arra a szélerőmű rotorjának milyen hatása lesz, nem szükséges erre újabb szakértői vélemény beszerzése. A bíróság álláspontja szerint ezen szakértői anyag mindenféleképpen alkalmas arra, – és ezt a madártani vizsgálatot folytató szakértő is megtette – hogy abból következtetéseket lehessen levonni arra, hogy a szélerőmű zavarja-e a madárvilágot, annak repülését, rajzását, étkezését, vagy sem.

A Főfelügyelőség kifejezetten a tervdokumentációból dolgozott, annak fejezeteit vette figyelembe a szakhatósági állásfoglalásában. A bíróság álláspontja szerint nem szükséges szakértő kirendelése annak megállapítására, hogy az egyébként már tervdokumentációban is megállapított, 63. oldalon leírt, a rotor megépítésével egyfajta eltérő hatás, kisszámú ütközés és pusztulás megállapítást, melyet a Főfelügyelőség elfogadott, egy másik szakértő felülbírájon.

A bíróság álláspontja szerint akkor lett volna szükséges szakértő kirendelése, hogyha a szakhatósági állásfoglalás nem egy az egyben a felperes által készített tervdokumentációban foglaltakra, az abban levont következtetésekre épült volna.

A Tvt. 6. § /2/ bekezdése alapján a tájhasznosítás és a természeti értékek felhasználása során meg kell őrizni a tájak természetes és természet közeli állapotát, továbbá gondoskodni kell a tájak esztétikai adottságait és a jellegét meghatározó természeti értékek, természeti rendszerek és az egyedi tájértékek fennmaradásáról.

A Tvt. 7. § /2/ bekezdés h./ pontja alapján biztosítani kell a jellegzetes tájképi elemek fennmaradását. A c./ pont szerint az építés és a használat során kiemelt figyelmet kell fordítani a természeti értékek és rendszerek, a tájképi adottságok és az egyedi tájértékek megőrzésére.

A Tvt. 4. § f./ pontja alapján élő szervezet (élőlény): az állatok fajai, alfajai, változatai (továbbiakban együtt: fajok).

A szakhatóság ezen jogszabályhelyen foglaltakat figyelembe véve, alkalmazva, a tervdokumentáció alapján megállapította, hogy a szélerőmű építésével kapcsolatos terület madárvédelmi szempontból a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek előfordulási arányára figyelemmel érzékeny terület. A közvetlen ütközéses veszélyeztetésen kívül a szélerőmű az élőhely területi kiterjedésére, azt módosítva negatív befolyással hat, ezért a létesítmény nem felel meg a természeti értékek megőrzése szempontjának. Megállapította továbbá a Főfelügyelőség, hogy a szélerőmű létesítési helyszíne a funkcionális tájba

illesztés feltételeinek nem felel meg, mert az az ökológiai hálózat, ezen belül is elsősorban a védett természeti terület védőzónája, ahol a védett és fokozottan védett fajokat közvetlenül és közvetve is veszélyezteti.

A bíróság leírtak alapján megállapította, hogy a Főfelügyelőség a másodfokú építési hatóság hatáskörét nem vonta el, így a Ket. 19. § /4/ bekezdésében foglaltakat nem sértette meg.

A Ket. 50. § /1/ bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, hivatalból, vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.

A Főfelügyelőség álláspontja szerint a szakhatósági állásfoglalásához a döntéshozatalához szükséges adatok rendelkezésére álltak a felperes által készített tervdokumentációból. A Főfelügyelőség álláspontja szerint a tervdokumentáció széleskörűen és nagyon részletesen feltárta a szélerőmű megvalósításával kapcsolatos területen élő, fellelhető fajokat, arra vonatkozóan részletes megfigyelést végzett, és a tanulmány teljes terjedelmét figyelembe véve a szakhatósági állásfoglalás kialakításához elegendő volt, ennek megfelelően nem volt szükség az 50. § /1/ bekezdésében foglaltak alkalmazására.

Tekintettel arra, hogy az alperes határozata a felperes által készített tervdokumentációban foglaltakra alapult, szakértő kirendelésére nem volt szükség, mert a felperes által készített tervdokumentáció felülvizsgálatára a közigazgatási perben nem kerülhet sor.

A bíróság az alperes határozatát a felperes által vitatott valamennyi részében felülvizsgálta. Ennek megfelelően megállapította, hogy az alperes helyesen tárta fel az ügyben irányadó tényállást, a tényállás feltárásában indokolt valamennyi bizonyítási eszközt figyelembe vette, az alperes határozata nem jogszabálysértő a felperes által vitatott körben, ezért a bíróság a felperes keresetét, mint alaptalant elutasította.

A bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes és alperesi beavatkozó költségeinek megfizetésére.

A felperes a keresetlevelén az eljárási illetéket leróta, így arra kötelezni nem kellett.

Székesfehérvár, 2009. október 22.

dr. Halas Zsuzsanna sk.
bíró

A kiadmány hiteléül
Szenc!